

Door de heimwee die ons thuisbrengt...

Poëzie-dienst zondag 13 maart 2022: selectie van gedichten

*Om mijn oud woonhuis peppels staan
`mijn lief, mijn lief, o waar gebleven'
een smalle laan
van natte blaren, het vallen komt.
Het regent, regent eender te horen
`mijn lief, mijn lief, o waar gebleven'
en altijd door en
den treuren uit, de wind verstomt.*

*Het huis is hol en vol duisternis
`mijn lief, mijn lief, o waar gebleven'
gefluister is
boven op zolder, het dakgebint.*

*Er woont er een voorovergebogen
`mijn lief, mijn lief, o waar gebleven'
met lege ogen
en die zijn vrede en rust niet vindt.*

(J.H. Leopold, in: *Verzen*, 1912)

Waalstad

*Terug naar het bekende lopen
Lange tocht langs de rivier
Toch op het vertrouwde hopen
Na vele jaren nu weer hier*

*De aanblik is nog steeds gelijk
Fraaie kade langs de waal
Geeft van thuiskomst telkens blijk
Als een vriendelijk onthaal*

*Hier begonnen vele dingen
Bakermat van hoofdstukken
Plek van nieuwe liedjes zingen*

*Goed om even hier te zijn
Terug te voelen naar die tijd
Oude stad - het blijft hier fijn*

(I.M. de Bonth: "Waalstad", in: *Door-leven*, 2021)

Spiegel

*Zelden kun je verder kijken
Dan de grenzen van je hart
Of waar zijn de kleine deuren
Waar doorheen de toekomst lonkt
Om, als Alice, door te dringen
Tot een werelds kaartenhuis
Waar schone schijn en werkelijk voelen
Dansen als een schoppen-aas
Ruiten-heer en klaver-dame
Samen in een pas-de-deux
Tot de koningin laat weten
Dat het huis zal instorten
Geen tijd, geen tijd, je moet vertrekken
Je was hier sowieso te lang*

(I.M. de Bonth: “Spiegel”, ongepubliceerd)

Schommelontmoeting

*Rug aan rug raken onze hoofden elkaar
In een gitzwarte nacht
Jij wijst me de drones aan die jou sturen
Mijn tranen maken de schommel nat
Meisje van mij: wanneer kom je terug?*

(I.M. de Bonth: “Schommelontmoeting”, ongepubliceerd)

Blinde muur

*Ik ben met m'n ogen dicht door de muur gerend.
Het blinde vertrouwen echoot na en doet nog pijn, soms...
Wat laat ik toe - wat mag er van mij uitgaan?*

*Jij klopt drie keer terug: ik ben er -
hier ben je veilig, hier kan jij zijn:
binnen.*

(I.M. de Bonth: "Blinde muur", in: *Zielenheimwee*, 2020)

Welterusten

*Daar, onder die klimop
Wachten mijn gevoelens
Op een tijd van beter weer*

*Hagel, wind en harde regen
Beukten zo vervaarlijk
Dat de heg hun schuilplaats werd*

*Nu maar hopen op een lente
Die hernieuwde mildheid brengt
Om de angsten weg te kussen*

*Tot die tijd dekken de blaadjes
Mijn gevoelens veilig af
Zachtjes slapen en tot later*

Heel maar in je winterslaap

(I.M. de Bonth: "Welterusten", in: *Thoth* 2022-2)

Sluiproute

*Kogelvrij de banden rond mijn hart
De schilden om mijn wezen torenhoog
Het leven baande zich zo zeer een weg
Dat ondoorwaadbaar zijn de stromen naar mijn ziel*

*Maar ergens bleek een half verscholen poortje
Een bruggetje van niks net om een hoek
En precies daar vond jij een pad naar binnen*

(I.M. de Bonth: "Sluiproute", ongepubliceerd)

Omzieling

*Je omzielt me met jouw wezen
Binnendoor en buitenom
Met jouw hart wil je me lezen
Waardoor ik steeds weer bij jou kom*

*Ziele-oren die mij horen
Hartenkreet die bodem vindt
Bij dit water groeit mijn koren
Op het strelen van de wind*

*Jou als mens steeds te ontmoeten
Vanuit een kern die samendeelt
Kwetsbaarheid mogen begroeten
Als het licht dat ons weer heelt*

(I.M. de Bonth: "Omzieling", ongepubliceerd)

Sluitsteen

*Blokje dat zich los waant van het starre fundament
Zich bijna tartend weg baant richting vrijer firmament
De poorten al geopend, maar de toegang nog verborgen
De weg erheen al lopend, maar de blik nog niet op morgen*

*De hemel te bereiken als de sterkst gevoelde wens
Paden te herijken, want ten principale mens
Gevoel dat wordt bedrogen door het valse sentiment
Hart, als steeds, belogen, want ten diepste ongekend*

*Maar uit slaan reeds haar vleugels naar de blauwe horizon
Met gevierde teugels zoals eerder nog niet kon
Ziel die wil bewegen op het wenken van de wind
Niets houdt haar nog tegen nu zij vrije ruimte vindt*

*Hier vindt zij een kamer in het eindeloze huis
Na eeuwenlang gehamer komt zij eindelijk weer thuis*

(I.M. de Bonth: "Sluitsteen", in: *Door-leven*, 2021)